

CÁC LỄ THẬT TRONG SÁCH MA-THI-Ơ

BÀI 243 - Mạng lệnh của Đức Chúa Jêsus Christ phán với các môn đồ của Ngài trước khi Ngài trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha:

Phần 15 - Lễ thật kèm theo những sự tốt lành dư dật của Đức Giê-hô-va .

Tiếp theo bài 242 mà tuần trước chúng ta đã học, hôm nay chúng ta học tiếp bài thứ 243 và đề tài chúng ta học đó là tiếp tục suy gẫm những sự mà Đức Thánh-Linh đã tỏ ra các Lễ thật kèm theo *sự dư dật những sự tốt lành và Lễ thật* trong các công việc mà Đức Giê-hô-va đã làm trong ngày thứ Sáu của cuộc sáng thế.

Sáng thế kỷ 1:24-31: Đức Chúa Trời lại phán rằng: Đất phải sanh các vật sống tùy theo loại, tức súc vật, côn trùng, và thú rừng, đều tùy theo loại; thì có như vậy. Đức Chúa Trời làm nên các loài thú rừng tùy theo loại, súc vật tùy theo loại, và các côn trùng trên đất tùy theo loại, Đức Chúa Trời thấy điều đó là tốt lành. Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng ta hãy làm nên loài người như hình ta và theo tượng ta, đặng quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ. Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất. Đức Chúa Trời lại phán rằng: Này, ta sẽ ban cho các người mọi thứ cỏ kết hạt mọc khắp mặt đất, và các loài cây sanh quả có hạt giống; ấy sẽ là đồ ăn cho các người. Còn các loài thú ngoài đồng, các loài chim trên trời, và các động vật khác trên mặt đất, phàm giống nào có sự sống thì ta ban cho mọi thứ cỏ xanh đặng dùng làm đồ ăn; thì có như vậy. Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt lành. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ sáu.

Bản King James version chép: ²⁴ And God ^{H430} said ^{H559}, Let the earth ^{H776} bring ^{H3318} forth ^{H3318} the living ^{H2416} creature ^{H5315} after his kind ^{H4327}, cattle ^{H929}, and creeping ^{H7431} thing, and beast ^{H2416} of the earth ^{H776} after his kind ^{H4327}; and it was so ^{H3651}. ²⁵ And God ^{H430} made ^{H6213} the beast ^{H2416} of the earth ^{H776} after his kind ^{H4327}, and cattle ^{H929} after their kind ^{H4327}, and every ^{H3605} thing that creepeth ^{H7431} upon the earth ^{H127} after his kind ^{H4327}; and God ^{H430} saw ^{H7200} that it was good ^{H2896}. ²⁶ And God ^{H430} said ^{H559}, Let us make ^{H6213} man ^{H120} in our image ^{H6754}, after our likeness ^{H1823}; and let them have dominion ^{H7287} over the fish ^{H1710} of the sea ^{H3220}, and over the fowl ^{H5775} of the air ^{H8064}, and over the cattle ^{H929}, and over all ^{H3605} the earth ^{H776}, and over every ^{H3605} creeping ^{H7431} thing that creepeth ^{H7430} upon the earth ^{H776}. ²⁷ So God ^{H430} created ^{H1254} man ^{H120} in his own image ^{H6754}, in the image ^{H6754} of God ^{H430} created ^{H1254} he him; male ^{H2145} and female ^{H5347} created ^{H1254} he them. ²⁸ And God ^{H430} blessed ^{H1288} them, and God ^{H430} said ^{H559} unto them, Be fruitful ^{H6509}, and multiply ^{H7235}, and replenish ^{H4390} the earth ^{H776}, and subdue ^{H3533} it: and have dominion ^{H7287} over the fish ^{H1710} of the sea ^{H3220}, and over the fowl ^{H5775} of the air ^{H8064}, and over every ^{H3605} living ^{H2416} thing that moveth ^{H7430} upon the earth ^{H776}. ²⁹ And God ^{H430} said ^{H559}, Behold ^{H2009}, I have given ^{H5414} you every ^{H3605} herb ^{H6212} bearing ^{H2232} seed ^{H2233}, which ^{H834} is upon the face ^{H6440} of all ^{H3605} the earth ^{H776}, and every ^{H3605} tree ^{H6086}, in the which ^{H834} is the fruit ^{H6529} of a tree ^{H6086} yielding ^{H2232} seed ^{H2233}; to you it shall be for meat ^{H402}. ³⁰ And to every ^{H3605} beast ^{H2416} of the earth ^{H776}, and to every ^{H3605} fowl ^{H5775} of the air ^{H8064}, and to every ^{H3605} thing that creepeth ^{H7430} upon the earth ^{H776}, wherein ^{H834} there is life ^{H2416}, I have given every ^{H3605} green ^{H3418} herb ^{H6212} for meat ^{H402}: and it was so ^{H3651}. ³¹ And God ^{H430} saw ^{H7200} every ^{H3605} thing that he had made ^{H6213}, and, behold ^{H2009}, it was very ^{H3966} good ^{H2896}. And the evening ^{H6153} and the morning ^{H1242} were the sixth ^{H8345} day ^{H3117}.

Có nghĩa là: Đức Chúa Trời phán rằng: Hãy cho phép đất sanh ra (tạo ra, phát triển ra nhiều) các tạo vật sống tùy theo loại của nó, các loài thú đồng, các loài vật hay bò (bò sát, trườn) và các loài thú rừng của đất tùy theo loại, thì có như vậy. Đức Chúa Trời tạo nên các loài thú rừng của trái đất tùy theo loại và các loài súc vật tùy theo loại cùng các loài vật bò sát hay bò trên mặt đất tùy theo loại, Đức Chúa Trời thấy các điều đó là tốt lành. Đức Chúa Trời phán: Chúng ta hãy tạo nên loài người trong ảnh tượng của chúng ta, sau khi đã trở nên giống như chúng ta, hãy ban cho họ quyền thống trị trên tất cả loài cá của biển và các loài chim ở trong khoảng không và trên tất cả các loài thú và trên cả trái đất cùng trên tất cả các loài vật bò sát hay bò trên mặt đất. Vậy Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người giống như ảnh tượng Ngài, trong ảnh tượng của Đức Chúa Trời mà Ngài đã tạo nên người nam (giống đực) và người nữ (giống cái). Đức Chúa Trời ban phước cho họ và phán với họ rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều lên làm cho đầy dẫy đất, hãy bắt đất (chinh phục, cai trị, thống trị) phục tùng. Hãy thống trị (cai trị, quản trị) các loài cá của biển và trên các loài vật có cánh hay

bay trong khoảng không và trên các loài vật sống di chuyển trên mặt đất. Đức Chúa Trời phán rằng: Này, Ta đã ban cho các người mọi thứ cây cỏ xanh có mang hạt giống trong mình, tức là các loài mọc trên mặt đất và trên khắp cả trái đất, cùng các loài cây mà trong các trái của chúng có chứa các hạt giống trong mình, ấy sẽ là đồ ăn cho các người. Còn đối với các loài thú rừng của đất và các loài vật có cánh hay bay không khoảng không và các loài vật bò sát hay bò trên mặt đất cùng các vật nào có sự sống, thì Ta đã ban cho chúng mọi thứ cỏ xanh để làm đồ ăn, thì có như vậy. Đức Chúa Trời thấy mọi điều mà Ngài đã làm đó, và nầy hãy nhìn xem, thật rất tốt lành. Vậy có buổi chiều và buổi mai, ấy là ngày thứ Sáu.

Trong bài thứ 243 này, chúng ta sẽ học các ý nghĩa mẫu nhiệm của câu 26:

“Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng ta hãy làm nên loài người như hình ta và theo tượng ta, đặt quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất.”

Bản King James version chép: ²⁶And God^{H430} said^{H559}, Let us make^{H6213} man^{H120} in our image^{H6754}, after our likeness^{H1823}: and let them have dominion^{H7287} over the fish^{H1710} of the sea^{H3220}, and over the fowl^{H5775} of the air^{H8064}, and over the cattle^{H929}, and over all^{H3605} the earth^{H776}, and over every^{H3605} creeping^{H7431} thing that creepeth^{H7430} upon the earth^{H776}.

Có nghĩa là: **Đức Chúa Trời phán: Chúng ta hãy tạo nên loài người trong ảnh tượng của chúng ta, sau khi đã trở nên giống như chúng ta, hãy ban cho họ quyền thống trị trên tất cả loài cá của biển và trên tất cả các loài chim ở trong khoảng không và trên tất cả các loài thú và trên cả trái đất cùng trên tất cả các loài vật bò sát hay bò trên mặt đất.**

Trước khi bước vào suy gẫm ý nghĩa của sự mẫu nhiệm trong câu 26 trên, chúng ta cần định nghĩa các chữ đã được chép trong câu 26 trên, theo ý nghĩa của tiếng Hê-bơ-rơ.

Chữ **làm** - made^{H6213} chép trong câu 26 trên, đó là chữ עָשָׂה - asah, số 6213 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **làm, thực hiện, chế tạo, hoàn thành, chọn, lập nên, sanh ra, tạo ra,**

Chữ **loài người** - man^{H120} chép trong câu 26 trên, đó là chữ אָדָם - adam, số 0120 ra từ chữ אָדָם - adam, số 0119 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **loài người, người nam, đàn ông, để trở nên đỏ, để được nhuộm đỏ.**

Chữ **ảnh tượng** - image^{H6754} chép trong câu 26 trên, đó là chữ צֶלֶם - tselem, số 6754 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **hình ảnh, vật giống hệt như nguyên bản, sự giống hệt như bản chính, hiện thân của..., bóng của...;**

Chữ **theo tượng ta** - likeness^{H1823} chép trong câu 16 trên, đó là chữ דְּמוּת - demuwth, số 1823 ra từ chữ דְּמוּת - damah, số 1819 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **tính chất giống, sự giống hệt như...; bản sao, vật giống như tạc, chân dung;**

Chữ **quản trị** - dominion^{H7287} chép trong câu 26 trên, đó là chữ רָדָה - radah, số 7287 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **quyền lực, quyền thế, sự thống trị, sự cai trị, nguyên tắc, điều luật, quyền thống trị, quyền chi phối, quyền chinh phục, quyền trị vì;**

Chữ **loài cá** - the fish^{H1710} chép trong câu 26 trên, đó là chữ דָּג - dagh, số 1710 ra từ gốc, là chữ דָּג - dagah, số 1711 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **cá, để gia thêm nhiều, làm sinh sôi nảy nở ra nhiều, làm tăng dân số,**

Chữ **biển** - the sea^{H3220} chép trong câu 26 trên, đó là chữ יָם - yam, số 3220 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **biển, để găm thét, để găm rú, tiếng la hét om sòm;**

Chữ mà bản tiếng Việt chép là **loài chim** - the fowl^{H5775} trong câu 26 đó là chữ עוֹף - owph, số 5775 và chữ עוֹף - uwph, số 5774 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **loài động vật có cánh để bay, như côn trùng, các loài bọ có cánh, các loài chim, gà, vịt, ngỗng..., sự bay vòng quanh, sự bay xa, sự bay lượn, khiến cho bay biến đi; để chiếu ánh sáng vào, sự chiếu ánh sáng trên vật gì, sự vung gươm, là tấm màn che, là chỗ ẩn núp, sự che chở, sự bảo vệ,**

Chữ **trời** - the air^{H8064} chép trong câu 26 trên, đó là chữ שָׁמַיִם - shamayim, số 8064 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **khoảng không, bầu trời có thể nhìn thấy được, nơi có các vì sao trong vũ trụ,**

Chữ **súc vật** - cattle^{H929} chép trong câu 26 trên, đó là chữ בְּהֵמָה - behemah, số 929 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **thú vật, thú nuôi, gia súc, các loài động vật hoang dã, người hung bạo, thú tính trong con người;**

Chữ **đất-the earth**^{H776} chép trong câu 26 trên, đó là chữ עֶרֶץ - **erets**, số 776 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *đất ruộng, trái đất, dân cư trú trên đất, đất nước, quê hương, lãnh thổ, địa hạt, vùng, miền, bụi rời của đất, thế gian, cánh đồng;*

Chữ mà bản tiếng Việt dịch là **loài côn trùng bò - creeping**^{H7431} **thing**, chép trong câu 26 trên, đó là chữ רִמָּה - **remes**, số 7431 ra từ chữ רָמָה - **ramas**, số 7430 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *loài bò sát, loài vật di chuyển bằng cách trườn, bò, sự ghê rợn, sự khiếp đảm, sự hãi hùng, sự đi rón rén; người dè tiện, người hèn hạ, kẻ luôn cúi, kẻ sợ hãi, kẻ liếm gót,*

Chữ **bò- creepeth**^{H7430} **upon** chép trong câu 26 trên, đó là chữ רָמָה - **ramas**, số 7430 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *trườn, bò, di chuyển bằng cách bò, trườn chậm và nhẹ nhàng trên mặt đất, trên bề mặt vật thể như lá cây, cỏ....;*

Trước hết chúng ta cần hiểu rõ giá trị và ý nghĩa của chữ **loài người** mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên theo ảnh tượng của Ngài được chính Lời của Đức Chúa Trời tỏ ra và được chép trong Kinh-Thánh.

Chúng ta sẽ hiểu ý nghĩa Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên loài người theo ảnh tượng của Ngài như thế nào cho đúng?

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Thần Linh chí cao. Ngài là Đấng Tự Hữu - Hằng Hữu và Ngài là Đấng tạo nên muôn vật, từ vật thấy được đến vật không thấy được bởi khả năng của loài người xác thịt, cùng cả bầu trời với muôn vật trong vũ trụ này đều do Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên và muôn vật đó đều ở trong Ngài, vì thế cho nên không có một tạo vật nào có thể nhìn thấy được hình dáng của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, bởi Ngài quá lớn.

Phục truyền luật lệ ký 4:10-20: **Hãy nhớ ngày người châu Giê-hô-va Đức Chúa Trời người tại Hô-rếp, khi Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: Hãy nhóm hiệp dân sự để ta khiến chúng nghe lời ta, hầu cho tập kính sợ ta đang lúc họ còn sống nơi thế thượng, và dạy lời đó cho con cái mình. Vậy, các người lại gần và đứng dưới núi. Vả, núi cả lửa cháy cho đến tận trời; có sự tối tăm, mây mịt mịt và đen kịt. Từ trong lửa, Đức Giê-hô-va phán cùng các người; các người nghe một tiếng nói, nhưng không thấy một hình trạng nào; chỉ nghe một tiếng mà thôi. Ngài rao truyền cho các người biết sự giao ước của Ngài, tức là mười điều răn, khiến các người gìn giữ lấy, và Ngài chép mười điều răn ấy trên hai bảng đá. Trong lúc đó, Đức Giê-hô-va cũng phán dặn ta dạy các người những mạng lệnh và luật lệ, để các người làm theo tại trong xứ mà mình sẽ đi vào nhận lấy. Vậy, các người hãy cẩn thận giữ lấy linh hồn mình cho lắm, vì các người không có thấy một hình trạng nào trong ngày Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, từ nơi giữa lửa phán cùng các người, tại Hô-rếp; e các người phải làm hư hoại cho mình chẳng, và làm một tượng chạm nào, tạo hình trạng của tà thần nào, hoặc hình của người nam hay người nữ, hoặc hình của con thú nào đi trên đất, hoặc hình của vật nào có cánh bay trên trời, hoặc hình của loài côn trùng nào bò trên đất, hay là hình của con cá nào ở trong nước dưới đất; lại, e khi người ngược mắt lên trời thấy mặt trời, mặt trăng, các ngôi sao, tức là toàn cả thiên binh, thì người bị quyến dụ quỳ xuống trước các vì đó, và thờ lạy các tinh tú nầy mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã chia phần cho muôn dân dưới trời chẳng. Còn các người, Đức Giê-hô-va đã chọn và rút các người khỏi lò lửa bằng sắt kia, là xứ Ê-díp-tô, để các người thành một dân riêng của Ngài, y như các người đã là điều đó ngày nay.**

Thi-Thiên 8:1-9: **Hỡi Đức Giê-hô-va là Chúa chúng tôi, Danh Chúa được sang cả trên khắp trái đất biết bao; Sự oai nghi Chúa hiện ra trên các tầng trời! Nhân vì các cừ địch Chúa, Chúa do miệng trẻ thơ và những con đang bú, mà lập nên năng lực Ngài, đặt làm cho người thù nghịch và kẻ báo thù phải nín lặng. Khi tôi nhìn xem các tầng trời là công việc của ngón tay Chúa, mặt trăng và các ngôi sao mà Chúa đã đặt, loài người là gì, mà Chúa nhớ đến? Con loài người là chi, mà Chúa thăm viếng nó? Chúa làm người kém Đức Chúa Trời một chút, đội cho người sự vinh hiển và sang trọng. Chúa ban cho người quyền cai trị công việc tay Chúa làm, khiến muôn vật phục dưới chân người: Cả loài chiên, loài bò, đến đôi các thú rừng, chim trời và cá biển, cùng phàm vật gì lợi đi các lối biển. Hỡi Đức Giê-hô-va là Chúa chúng tôi, Danh Chúa được sang cả trên khắp trái đất biết bao!**

Thi-Thiên 33:6-22: **Các tầng trời được làm nên bởi lời Đức Giê-hô-va, Cả cơ binh trời bởi hơi thở của miệng Ngài mà có. Ngài thấu các nước biển lại thành như đồng, và trừ những nước sâu trong chỗ chứa.**

Khắp thiên hạ khá kính sợ Đức Giê-hô-va; Các dân thế gian hãy kinh khủng Ngài. Vì Ngài phán, thì việc liền có; Ngài biểu, thì vật bèn đứng vững bền. Đức Giê-hô-va làm bại mưu các nước, Khiến những tư tưởng các dân tộc ra hư không. Mưu của Đức Giê-hô-va được vững lập đời đời, ý tưởng của lòng Ngài còn đời này sang đời kia. Nước nào có Giê-hô-va làm Đức Chúa Trời mình, dân tộc nào được Ngài chọn làm cơ nghiệp mình có phước thay! Đức Giê-hô-va từ trên trời ngó xuống, nhìn thấy hết thảy con cái loài người. Ngài ngó xuống từ nơi ở của Ngài, xem xét hết thảy người ở thế gian. Ngài nắn lòng của mọi người, xem xét mọi việc của chúng nó. Chẳng có vua nào vì binh đông mà được cứu, người mạnh dạn cũng không bởi sức lực lớn lao mà được giải thoát. Nhờ ngựa cho được cứu, ấy là vô ích, nó chẳng bởi sức mạnh lớn của nó mà giải cứu được ai. Kìa, mắt của Đức Giê-hô-va đoái xem người kính sợ Ngài, cố đến người trông cậy sự nhân từ Ngài,ặng cứu linh hồn họ khỏi sự chết, và bảo tồn mạng sống họ trong cơn đói kém. Linh hồn chúng tôi trông đợi Đức Giê-hô-va; Ngài là sự tiếp trợ và cái khiên của chúng tôi. Lòng chúng tôi sẽ vui vẻ nơi Ngài, vì chúng tôi đã để lòng tin cậy nơi danh thánh của Ngài. Hỡi Đức Giê-hô-va, nguyên sự nhân từ Ngài giáng trên chúng tôi, y theo chúng tôi đã trông cậy.

Ê-sai 44:23-24: Hỡi các tầng trời, hãy hát vui mừng vì Đức Giê-hô-va đã làm hoàn thành! Hỡi các nơi sâu dưới đất, hãy reo la! Hỡi các núi, rừng cũng mọi cây cối trên rừng, hãy cất tiếng mà hát! vì Đức Giê-hô-va đã chuộc Gia-cốp, và sẽ tỏ sự vinh hiển Ngài ra trong Y-sơ-ra-ên. Đức Giê-hô-va, là Đấng Cứu chuộc người, đã gây nên người từ trong lòng mẹ, phán như vậy: Ta là Đức Giê-hô-va, đã làm nên mọi vật, một mình ta đã giương các tầng trời và trải đất, ai ở cùng ta?

Ê-sai 45:1-25: Đức Giê-hô-va phán thể này cùng Si-ru, là người xúc dầu của Ngài, ta đã cầm lấy tay hữu người, đặt hàng phục các nước trước mặt người, và ta sẽ tháo dây lưng các vua; đặt mở các cửa thành trước mặt người, cấm không được đóng lại: Ta sẽ đi trước mặt người, ban bằng các đường gập ghềnh; phá vỡ các cửa bằng đồng, bẻ gãy then gài bằng sắt; ta sẽ ban vật báu chứa trong nơi tối, của cải chứa trong nơi kín cho người, để người biết rằng chính ta, là Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, đã lấy tên người gọi người. Vì cơ Gia-cốp, tôi tỏ ta, và Y-sơ-ra-ên, kẻ lựa chọn của ta, nên ta đã lấy tên người gọi người, và đặt tên thêm cho người dầu người không biết ta. Ta là Đức Giê-hô-va, không có Đấng nào khác, ngoài ta không có Đức Chúa Trời nào khác nữa. Dầu người không biết ta, ta sẽ thất lưng người, hầu cho từ phía mặt trời mọc đến phía mặt trời lặn họ được biết rằng không có Đức Chúa Trời nào khác ngoài ta. Ta là Đức Giê-hô-va, không có đấng nào khác. Ấy chính ta là Đấng gây nên sự sáng và dựng nên sự tối tăm, làm ra sự bình an và dựng nên sự tai vạ; chính ta, là Đức Giê-hô-va, là mọi sự đó. Hỡi các tầng trời, hãy sa móc xuống từ trên cao, vòng khung hãy đổ sự công bình xuống! Đất hãy tự nở ra, đừng sanh sự cứu rỗi, sự công bình mọc lên cả một lần! Ta, là Đức Giê-hô-va, đã dựng nên sự đó. Khốn thay cho kẻ cãi lại với Đấng tạo nên mình! một bình trong các bình bằng đất! Đất sét há dễ nói cùng thợ gốm là người nhồi mình rằng: Người làm chi? hoặc việc người làm ra há nói rằng: Nó không có tay? Khốn thay cho kẻ nói cùng cha mình rằng: Cha sinh ra gì? và cùng đàn bà rằng: Người đẻ gì? Đức Giê-hô-va, Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, tức là Đấng đã làm ra Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Các người hãy hỏi ta về những sự sẽ đến; hãy bảo ta về sự các con trai ta, và về việc làm bởi tay ta. Ấy chính ta đã làm ra đất, dựng nên loài người ở trên đất; chính ta, tức là tay ta, đã giương ra các tầng trời, và đã truyền bảo các cơ binh nó. Ấy chính ta đã dấy người lên trong sự công bình, và sẽ ban bằng mọi đường lối người. Người sẽ lập lại thành ta, và thả kẻ bị đầy của ta, không cần giá chuộc, cũng không cần phần thưởng, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. Đức Giê-hô-va phán như vậy: Lời lãi nước Ê-díp-tô, của cải nước Ê-thi-ô-bi, cùng người Sa-bê, người vóc dạng cao lớn, đều sẽ qua cùng người và thuộc về người. Họ sẽ bước theo người; mang xiềng mà đến, quy lụy trước mặt người và nài xin rằng: Thật Đức Chúa Trời ở giữa người; ngoài Ngài chẳng có ai khác, không có Đức Chúa Trời nào nữa. Hỡi Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, là Cứu Chúa, Ngài thật là Đức Chúa Trời ẩn mình! Hết thảy chúng nó đều bị xấu hổ nhục nhơ; những thợ làm hình tượng cùng nhau trở về, rất là mắc cỡ. Duy Y-sơ-ra-ên đã được Đức Giê-hô-va cứu cho, được sự cứu đời đời, đến đời đời vô cùng các người không còn mang hổ mang nhơ! Vì Đức Giê-hô-va, là Đấng đã dựng nên các tầng trời, tức là Đức Chúa Trời đã tạo thành đất và làm ra nó, đã lập nó cho bền vững, chẳng phải dựng nên là trống không, bèn đã làm nên để dân ở, phán như vậy: Ta là Đức Giê-hô-va, không có Đấng nào khác! Ta chẳng hề nói cách kín giấu, chẳng nói trong nơi của đất tối tăm. Ta chẳng từng phán cùng dòng dõi Gia-cốp rằng: Các người tìm ta là vô ích. Ta, là Đức Giê-hô-va, phán sự công

bình, truyền điều chân thật. Hỡi dân thoát nạn của các nước, hãy nhóm lại và đến, thấy cùng nhau lại gần! Những kẻ khiên gổ của tượng chạm mình, cầu nguyện với thần không cứu được, thật là đồ vô thức. Vậy hãy truyền rao; hãy bảo chúng nó đến gần, và nghị luận cùng nhau! Từ đời xưa ai đã rao ra sự nầy? ai đã tỏ ra từ lúc thượng cổ? Há chẳng phải ta, là Đức Giê-hô-va, sao? Ngoài ta chẳng có Đức Chúa Trời nào khác! chẳng có Đức Chúa Trời nào khác là công bình và là Cứu Chúa ngoài ta. Hỡi các người hết thấy ở các nơi đầu cùng đất, hãy nhìn xem ta và được cứu! Vì ta là Đức Chúa Trời, chẳng có Chúa nào khác. Ta đã chỉ mình mà thôi, lời công bình ra từ miệng ta sẽ chẳng hề trở lại: mọi đầu gối sẽ quì trước mặt ta, mọi lưỡi sẽ chỉ ta mà thôi. Người ta sẽ luận về ta rằng: sự công bình và sức mạnh chỉ ở trong Đức Giê-hô-va, người ta sẽ đến cùng Ngài. Mọi kẻ giận Ngài sẽ bị hổ thẹn. Cả dòng dõi Y-sơ-ra-ên sẽ được xưng công bình trong Đức Giê-hô-va, và nhờ Ngài mà được vinh hiển.

Tâm linh loài người là con trai của Đức Chúa Trời đã được Kinh-Thánh chép như thế nào?

Thi-Thiên 82:6-7: Ta đã nói: Các người là thần, hết thấy đều là con trai của Đấng Chí cao. Dầu vậy, các người sẽ chết như loài người, sa ngã như một quan trưởng.

Đức Chúa Jêsus đã phán với những người Giu-đa về giá trị của câu Kinh-Thánh này như sau:

Giăng 10:32-38: Đức Chúa Jêsus phán rằng: Ta đã làm trước mắt các người lắm việc lành bởi Cha đến; vì việc chi mà các người ném đá ta? Người Giu-đa trả lời rằng: Ấy chẳng phải vì một việc lành mà chúng ta ném đá người, nhưng vì lỗi lộng ngôn: người là người, mà tự xưng là Đức Chúa Trời. Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Trong luật pháp của các người há chẳng chép rằng: Ta đã phán: Các người là các thần, hay sao? Nếu luật pháp gọi những kẻ được lời Đức Chúa Trời phán đến là các thần, và nếu Kinh Thánh không thể bỏ được, thì ta đây, là Đấng Cha đã biệt ra thánh, và sai xuống thế gian, nói: Ta là Con Đức Chúa Trời, cớ sao các người cáo ta là nói lộng ngôn? Ví bằng ta không làm những việc của Cha ta, thì các người chớ tin ta. Còn nếu ta làm, thì, dầu các người chẳng tin ta, hãy tin những việc ta, để các người hiểu và biết rằng Cha ở trong ta và ta ở trong Cha.

Mục đích Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên loài người và lý do Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chỉ tạo nên một người là A-đam?

Ma-la-chi 2:15-16: Vả, hơi sống của Đức Chúa Trời dầu có dư dật, chỉ làm nên một người mà thôi. Nhưng vì sao chỉ làm một người? Ấy là vì tìm một dòng dõi thánh. Vậy các người khá cẩn thận trong tâm thần mình; chớ đãi cách phỉnh dối với vợ mình lấy lúc tuổi trẻ. Vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên có phán rằng ta ghét người nào bỏ vợ, và người nào lấy sự hung dữ che áo mình, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. Vậy hãy giữ trong tâm thần các người, chớ đãi cách phỉnh dối.

Chúng ta hãy chú ý vào những sự đã được chép trong mạng lệnh này, vì ở phần cuối của câu 16 trên có chép về *tâm linh* (tâm thần) của loài người chứ không nói với xác thịt.

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ¹⁶For the LORD^{H3068}, the God^{H430} of Israel^{H3478}, saith^{H559} that he hateth^{H8130} putting^{H7971} away: for one covereth^{H3680} violence^{H2555} with his garment^{H3830}, saith^{H559} the LORD^{H3068} of hosts^{H6635}: therefore take heed^{H8104} to your spirit^{H7307}, that ye deal not treacherously^{H898}.

Có nghĩa: Vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên đã phán rằng: Ngài ghét kẻ lìa bỏ vợ mình, lấy áo choàng mà che giấu tội ác mình, Đức Giê-hô-va vạn quân phán rằng: hãy cẩn thận đối với tâm thần (tâm linh) mình, để người không dối xử cách xảo trá (gian dối).

Đức Giê-hô-va dùng hình ảnh hôn nhân giữa người nam và người nữ để nói về sự hiệp một giữa thân thể xác thịt với tâm linh của loài người, vì A-đam được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên là để tìm một dòng dõi thánh cho Ngài, còn Ê-va được tạo nên từ thịt và xương (bằng bụi đất) của A-đam là để giúp đỡ A-đam hoàn thành công việc được Đức Giê-hô-va giao cho, chứ không phải để Ê-va cai trị. Trong mối quan hệ hôn nhân mang ý nghĩa của sự giúp đỡ, vì kể từ khi A-đam phạm tội, thì loài người đã thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời và như vậy, tâm linh của loài người không có được sự vinh hiển của Đức Chúa Trời để quản trị muôn vật mà Đức Giê-hô-va đã tạo nên trên đất nữa và như vậy, nếu tâm linh (A-đam) của loài người không nhận được giá cứu chuộc cho sự sống mình, thì thân thể xác thịt của loài người sẽ trở thành công cụ cho ma quỷ cầm buộc muôn vật mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên trên đất này. Nhưng trong hoàn cảnh này, tâm linh của loài người lại nhận được một cơ hội để được trở lại làm con Đức Chúa Trời, đó là tâm linh loài

người phải trỗi dậy, đánh trận với chính thân thể xác thịt mình, bắt thân thể đó phải vâng phục mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời và khi tâm linh của loài người thi hành chức năng mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên và ban cho tâm linh loài người từ lúc ban đầu, thì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ ban giá cứu chuộc cho tâm linh đó.

Vì thân thể xác thịt của loài người đã ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác, nên khả năng đó đã vào trong xác thịt của loài người và kể từ đó, loài người xác thịt bắt đầu sống theo khả năng đó và không vâng phục luật pháp của Đức Giê-Hô-Va, là luật pháp có trong Đức Giê-Hô-Va từ ban đầu và khi Ngài hà sanh khí vào lỗ mũi của thân thể bằng bụi đất của A-đam thì luật pháp đó cũng vào trong tâm linh của loài người.

Chỉ khi nào thân thể xác thịt của loài người hiệp một với tâm linh của loài người theo sự chỉ định của Đức Giê-Hô-Va, thì bấy giờ thân thể xác thịt đó mới được Đức Giê-Hô-Va ban phước cho và nhận được sự sống lại đối với những khả năng ban đầu mà Đức Giê-Hô-Va đã tạo nên và ban cho thân thể xác thịt của loài người.

Thân thể xác thịt của loài người là một công cụ do Đức Giê-Hô-Va tạo nên để giúp đỡ cho chức vụ của A-đam chứ không phải để cai trị như A-đam, chính vì giá trị quan trọng đó mà ma quỷ luôn tìm cách phân rẽ thân thể xác thịt của loài người khỏi sự quản trị của tâm linh loài người qua việc chúng cám dỗ xác thịt loài người vào những tội lỗi để sử dụng quyền phép của luật pháp Đức Chúa Trời mà cầm buộc xác thịt người ta trong tội lỗi và như vậy, chúng đã hợp pháp vô hiệu quyền kế tự của tâm linh loài người trước Luật pháp của Đức Chúa Trời.

Khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên, Ngài đã dùng Môi-se để dạy Luật pháp cho nhà Gia-cốp và tỏ lẽ thật cho dân Y-sơ-ra-ên, điều đó có nghĩa ngay trong sự giảng dạy Luật pháp thì Đức Giê-hô-va đã phân biệt rõ ràng trách nhiệm cho hai thân phận của loài người, về thân thể xác thịt (**nhà Gia-cốp**) còn phần tâm linh (**dân Y-sơ-ra-ên**). Chữ **nhà Gia-cốp** là nói về thân thể xác thịt bằng bụi đất, là bóng về nhà tạm (của A-đam), còn nói đến **dân Y-sơ-ra-ên** là nói đến tuyển dân của Đức Chúa Trời.

Xuất Ê-díp-tô ký 19:3-6: **Môi-se bèn lên đến Đức Chúa Trời, Đức Giê-hô-va ở trên núi gọi người mà phán rằng: Người hãy nói như vậy cho nhà Gia-cốp, và tỏ điều nầy cho dân Y-sơ-ra-ên: Các người đã thấy điều ta làm cho người Ê-díp-tô, ta chở các người trên cánh chim đại bàng làm sao, và dẫn các người đến cùng ta thể nào. Vậy, bây giờ, nếu các người vâng lời ta và giữ sự giao ước ta, thì trong muôn dân, các người sẽ thuộc riêng về ta, vì cả thế gian đều thuộc về ta. Các người sẽ thành một nước thầy tế lễ, cùng một dân tộc thánh cho ta. Bấy nhiêu lời đó người sẽ nói lại cùng dân Y-sơ-ra-ên.**

2 Cô-rinh-tô 5:1-10: **Vả, chúng ta biết rằng nếu nhà tạm của chúng ta dưới đất đổ nát, thì chúng ta lại có nhà đời đời tại trên trời, bởi Đức Chúa Trời, không phải bởi tay người làm ra. Vì chúng ta than thở trong nhà tạm nầy, mà hết sức mong được mặc lấy nhà chúng ta từ trên trời, miễn là gặp thấy chúng ta đang mặc áo, không trần truồng. Bởi chưng chúng ta ở trong nhà tạm nầy, than thở dưới gánh nặng, vì chúng ta không cầu cho bị lột trần, song cầu cho được mặc lại, để sự gì hay chết trong chúng ta bị sự sống nuốt đi. Đấng đã gây dựng chúng ta cho được sự ấy, ấy là Đức Chúa Trời, đã ban của tín của Đức Thánh Linh cho chúng ta. Vậy, chúng ta hằng đầy lòng tin cậy, và biết rằng khi chúng ta đang ở trong thân thể nầy thì cách xa Chúa vì chúng ta bước đi bởi đức tin, chứ chẳng phải bởi mắt thấy. Vậy tôi nói, chúng ta đầy lòng tin cậy, muốn lìa bỏ thân thể nầy đang ở cùng Chúa thì hơn. Cho nên chúng ta dầu ở trong thân thể nầy, dầu ra khỏi, cũng làm hết sức để được đẹp lòng Chúa. Bởi vì chúng ta thấy đều phải ứng hầu trước tòa án Đấng Christ, hầu cho mỗi người nhận lãnh tùy theo điều thiện hay điều ác mình đã làm lúc còn trong xác thịt.**

Khi nói đến loài người là nói đến tâm linh (linh tánh) của loài người chứ không nói đến thân thể xác thịt của loài người, vì thân thể xác thịt của loài người bởi bụi đất mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời nắn nên, như xây một cái nhà tạm cho tâm linh của loài người ở tạm trú cho đến khi tâm linh đó đã được trải qua vòng tuyển chọn của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên loài người ấy là để Ngài tìm một dòng dõi thánh.

Hết thấy loài người đã được tạo nên và được Ngài đặt tên từ trong lòng của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ngay cả khi A-đam chưa được Ngài đặt vào trong vườn Ê-đen để trồng và giữ vườn, điều đó có nghĩa là, khi A-đam phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác nơi vườn Ê-đen và ngay cả khi Đức Giê-Hô-Va quyết định dùng cơn nước lụt để huỷ diệt loài người hung ác, thì Đức Giê-Hô-Va cũng không huỷ kế hoạch tìm chọn một dòng dõi thánh, nhưng Ngài tiếp tục kế hoạch đó theo sự thành tín của bốn tánh Ngài.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đồng hành với những người được chọn làm tôi tớ Ngài, để khi Lời Đức Chúa Trời được công bố ra thì Thần của Đức Giê-Hô-Va sẽ hành động trong lòng của những người đã nghe các mạng lệnh đó và Ngài sẽ tìm kiếm, xem xét những sự đối nại của người ta đối với các mạng lệnh của Ngài, đã được các tôi tớ Ngài truyền rao. Vậy nên khi người ta nghe Lời của Đức Chúa Trời được rao giảng ra thì cũng là lúc tâm linh của những người đó sẽ được đối diện với quyền phép của Đức Giê-Hô-Va dù người ta không thể nhận biết được công việc này và Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ tùy theo thái độ của mỗi người đối với Lời của Ngài, mà Đức Giê-Hô-Va hoặc sẽ làm ơn cho người đó hoặc sẽ loại bỏ người đó khỏi danh sách của Ngài.

1 Cô-rinh-tô 3:5-17: Thế thì, A-bô-lô là ai, và Phao-lô là ai? Ấy là kẻ tôi tớ, mà bởi kẻ đó anh em đã tin cậy, y theo Chúa đã ban cho mọi người. Tôi đã trồng, A-bô-lô đã tưới, nhưng Đức Chúa Trời đã làm cho lớn lên. Vậy, người trồng kẻ tưới, đều không ra gì, song Đức Chúa Trời là Đấng làm cho lớn lên. Người trồng, kẻ tưới, đều bằng nhau; ai nấy sẽ nhận phần thưởng tùy theo việc mình đã làm. Vả, chúng tôi là bạn cùng làm việc với Đức Chúa Trời; anh em là ruộng của Đức Chúa Trời cày, nhà của Đức Chúa Trời xây. Theo ơn Đức Chúa Trời ban cho tôi, tôi đã lập nền như một tay thợ khéo, mà có kẻ khác cất lên trên; nhưng ai nấy phải cẩn thận về sự mình xây trên nền đó. Vì, chẳng ai có thể lập một nền khác ngoài nền đã lập, là Đức Chúa Jêsus Christ. Nếu có kẻ lấy vàng, bạc, bửu thạch, gỗ, cỏ khô, rơm rạ mà xây trên nền ấy, thì công việc của mỗi người sẽ bày tỏ ra. Ngày đến sẽ tỏ tường công việc đó; nó sẽ trình ra trong lửa, và công việc của mỗi người đáng giá nào, lửa sẽ chỉ ra. Ví bằng công việc của ai xây trên nền được còn lại, thì thợ đó sẽ lãnh phần thưởng mình. Nếu công việc họ bị thiêu hủy, thì mất phần thưởng. Còn về phần người đó, sẽ được cứu, song dường như qua lửa vậy. Anh em há chẳng biết mình là đền thờ của Đức Chúa Trời, và Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong anh em sao? Ví có ai phá hủy đền thờ của Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời sẽ phá hủy họ; vì đền thờ của Đức Chúa Trời là thánh, mà chính anh em là đền thờ.

Làm thế nào để nhận biết rằng, chúng ta đã được trở nên giống như Chúa, là Đấng đã tạo nên mình?

Khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên tại núi Si-nai, Ngài đã tỏ cho dân Y-sơ-ra-ên biết công việc họ phải làm, hầu cho tâm linh họ sẽ được sự sống lại và được trở nên một dân thánh (dòng dõi thánh) và một nước thầy tế lễ cho Ngài.

Xuất Ê-díp-tô ký 19:1-8: Tháng thứ ba, sau khi ra khỏi xứ Ê-díp-tô, trong ngày đó dân Y-sơ-ra-ên đến nơi đồng vắng Si-na-i. Từ Rê-phi-đim ra đi, đến nơi đồng vắng Si-na-i, đóng trại tại đó, đối diện cùng núi. Môi-se bèn lên đến Đức Chúa Trời, Đức Giê-hô-va ở trên núi gọi người mà phán rằng: Người hãy nói như vậy cho nhà Gia-cốp, và tỏ điều nầy cho dân Y-sơ-ra-ên: Các người đã thấy điều ta làm cho người Ê-díp-tô, ta chở các người trên cánh chim đại bàng làm sao, và dẫn các người đến cùng ta thế nào. Vậy, bây giờ, nếu các người vâng lời ta và giữ sự giao ước ta, thì trong muôn dân, các người sẽ thuộc riêng về ta, vì cả thế gian đều thuộc về ta. Các người sẽ thành một nước thầy tế lễ, cùng một dân tộc thánh cho ta. Bấy nhiêu lời đó người sẽ nói lại cùng dân Y-sơ-ra-ên. Môi-se đến đòi các trưởng lão trong dân sự, thuật cùng họ mọi lời Đức Giê-hô-va đã dặn mình nói lại. Cả dân sự đồng thanh đáp rằng: Chúng tôi xin làm mọi việc Đức Giê-hô-va đã phán dặn. Môi-se bèn thuật lại lời của dân sự cùng Đức Giê-hô-va.

Lê-vi ký 18:4-5: Các người hãy tuân mạng lệnh ta, gìn giữ luật pháp ta đặt nơi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.

Phục truyền luật lệ ký 30:19-20: Ngày nay, ta bắt trời và đất làm chứng cho các người rằng ta đã đặt trước mặt người sự sống và sự chết, sự phước lành và sự rủi ro. Vậy, hãy chọn sự sống, hầu cho người và dòng dõi người được sống, thương mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, vâng theo tiếng phán Ngài, và trứu mến Ngài; vì Ngài là sự sống người và làm cho người được sống lâu, đặt người ở trên đất mà Đức Giê-hô-va đã thề ban cho các tổ phụ người, là Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp.

Trong Giao-ước của Đức Chúa Jêsus Christ mà chúng ta nhận biết rằng, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ để làm giá cứu chuộc tâm linh chúng ta ra khỏi quyền lực của sự chết và thân thể xác thịt của Ngài để cứu chuộc thân thể xác thịt chúng ta ra khỏi sự rủi ro của Luật pháp hầu cho chúng ta được tự do đến với Lời Đức Chúa Trời và nhận biết trách nhiệm mình làm cách nào và như thế nào để được giải thoát khỏi quyền lực của sự tội và sự chết. Nhờ sự bảo lãnh của Đức Chúa Jêsus Christ mà những

người tin đến Danh Đức Chúa Jêsus Christ sẽ nhận được sự ban cho Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật và nhờ Thần Lẽ thật mà tâm linh chúng ta nhận biết công việc mình phải làm, đó là phải nhờ quyền phép của Lẽ thật và của Đức Thánh-Linh mà bắt thân thể xác thịt mình vâng phục Luật pháp (văn tự) của Đức Chúa Trời và nhờ Lẽ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống mà thân thể xác thịt của chúng ta được sự tha tội, còn tâm linh của chúng ta được sự sống lại. Khi tâm linh chúng ta được sống lại, chúng ta nhờ Lẽ thật, còn được gọi là sữa thiêng (thuộc linh) của Đạo Tin-Lành mà tiến tới sự trọn lành, đó là chúng ta thông qua lẽ thật của Đức Chúa Trời mà nhận biết ảnh tượng của Đức Chúa Trời, là Đấng đã tạo nên chúng ta.

Cô-rinh-tô 3:4-18: Nầy là sự tin chắc của chúng tôi nhờ Đấng Christ mà có trong Đức Chúa Trời: không phải tự mình chúng tôi có tài năng mà nghĩ việc gì như bởi chính mình chúng tôi, nhưng tài năng của chúng tôi đến từ Đức Chúa Trời; và ấy là Ngài đã ban tài năng cho chúng tôi giúp việc giao ước mới, chẳng phải giao ước về chữ, bèn là giao ước về Thánh Linh; vì chữ làm cho chết, song Thánh Linh làm cho sống. Vả, nếu chúc vạ về sự chết, chạm chữ trên bảng đá, đã là vinh hiển lắm đến nỗi con cái Y-sơ-ra-ên không có thể ngó trên mặt Môi-se, vì cơ sự sáng láng trên mặt người, dầu là tạm, phương chi chúc vạ của Thánh Linh càng vinh hiển hơn biết bao! Vậy, nếu chúc vạ về sự định tội còn được vinh hiển, thì chúc vạ về sự công bình được vinh hiển hơn bội phần. Vả lại, cái điều được vinh hiển trong chúc vạ thứ nhất biến đi bởi sự vinh hiển rất cao hơn của chúc vạ thứ nhì; vì nếu sự phải qua đi còn có lúc vinh hiển thay, phương chi sự bền ở sẽ có vinh hiển dường nào nữa! Vậy, chúng ta có sự trông cậy dường ấy, nên được rất tự do, chúng ta chẳng làm như Môi-se lấy màn che mặt mình, hầu cho con cái Y-sơ-ra-ên không trông thấy cuối cùng của sự sáng láng phải qua. Nhưng lòng họ đã cứng cổ; vì đến ngày nay, khi họ đọc Cựu Ước, cái màn ấy vẫn còn chưa cất khỏi, bởi chưng ấy là trong Đấng Christ mà màn đó biến đi. Ấy vậy, cho đến ngày nay, mỗi lần người ta đọc sách Môi-se cho họ, cái màn ấy vẫn còn ở trên lòng họ. Khi họ sẽ trở lại cùng Chúa, thì màn ấy mới cất khỏi. Vả, Chúa tức là Thánh Linh, Thánh Linh của Chúa ở đâu, thì sự tự do cũng ở đó. Chúng ta ai nấy đều để mặt trần mà nhìn xem vinh hiển Chúa như trong gương, thì hóa nên cũng một ảnh tượng Ngài, từ vinh hiển qua vinh hiển, như bởi Chúa, là Thánh Linh.

Cô-lô-se 3:1-10: Vậy nếu anh em được sống lại với Đấng Christ, hãy tìm các sự ở trên trời, là nơi Đấng Christ ngồi bên hữu Đức Chúa Trời. Hãy ham mến các sự ở trên trời, đừng ham mến các sự ở dưới đất; vì anh em đã chết, sự sống mình đã giấu với Đấng Christ trong Đức Chúa Trời. Khi nào Đấng Christ, là sự sống của anh em, sẽ hiện ra, bấy giờ anh em cũng sẽ hiện ra với Ngài trong sự vinh hiển. Vậy hãy làm chết các chi thể của anh em ở nơi hạ giới, tức là tà dâm, ô uế, tình dục, ham muốn xấu xa, tham lam, tham lam chẳng khác gì thờ hình tượng: bởi những sự ấy cơn giận của Đức Chúa Trời giáng trên các con không vâng phục; lúc trước anh em sống trong những nét xấu đó, và ăn ở như vậy. Nhưng bây giờ anh em nên trừ bỏ hết mọi sự đó, tức là sự thanh nộ, buồn giận và hung ác. Đừng nói hành ai, chớ có một lời tục tĩu nào ra từ miệng anh em. Chớ nói dối nhau, vì đã lột bỏ người cũ cùng công việc nó, mà mặc lấy người mới là người đang đổi ra mới theo hình tượng Đấng dựng nên người ấy, đặng đạt đến sự hiểu biết đầy trọn.

Ê-phê-sô 4:4-32: Chỉ có một thân thể, một Thánh Linh, như anh em bởi chức phận mình đã được gọi đến một sự trông cậy mà thôi; chỉ có một Chúa, một đức tin, một phép báp tem; chỉ có một Đức Chúa Trời và một Cha của mọi người, Ngài là trên cả mọi người, giữa mọi người và ở trong mọi người. Nhưng, đã ban ân điển cho mỗi một người trong chúng ta theo lượng sự ban cho của Đấng Christ. Vậy nên có chép rằng: Ngài đã lên nơi cao, dẫn muôn vàn kẻ phu tù, và ban các ơn cho loài người. Vả, những chữ “Ngài đã lên” có nghĩa gì, há chẳng phải là Ngài cũng đã xuống trong các miền thấp ở dưới đất sao? Đấng đã xuống tức là Đấng đã lên trên hết các tầng trời, để làm cho đầy đầy mọi sự. Ấy chính Ngài đã cho người nầy làm sứ đồ, kẻ kia làm tiên tri, người khác làm thầy giảng Tin Lành, kẻ khác nữa làm mục sư và giáo sư, để các thánh đồ được trọn vẹn về công việc của chức dịch và sự gây dựng thân thể Đấng Christ, cho đến chừng chúng ta thấy đều hiệp một trong đức tin và trong sự hiểu biết Con Đức Chúa Trời, mà nên bậc thành nhân, được tâm thước vóc giạc trọn vẹn của Đấng Christ. Ngài muốn chúng ta không như trẻ con nữa, bị người ta lừa đảo, bị mưu chước dễ dàng làm cho lầm lạc, mà dạy động và đời đổi theo chiều gió của đạo lạc, nhưng muốn cho chúng ta lấy lòng yêu thương nói ra lẽ chân thật, để trong mọi việc chúng ta đều được thêm lên trong Đấng làm đầu, tức là Đấng Christ. Ấy nhờ Ngài mà cả thân thể ràng buộc vững bền bởi những cái lắt léo, khiến các phần giao thông với nhau, tùy lượng sức mạnh của từng phần, làm cho thân thể lớn lên, và tự gây dựng trong sự yêu thương. Vậy, nầy là điều tôi nói và

điều tôi nhân danh Chúa mà rao ra: ấy là anh em chớ nên ăn ở như người ngoại đạo nữa, họ theo sự hư không của ý tưởng mình, bởi sự ngu muội ở trong họ, và vì lòng họ cứng cõi nên trí khôn tối tăm, xa cách sự sống của Đức Chúa Trời. Họ đã mất cả sự cảm biết, đành bỏ mình trong một đời buông lung, đem lòng mê đắm không biết chán mà phạm hết mọi điều ô uế. Nhưng anh em học cho biết Đấng Christ thì chẳng phải như vậy, vì anh em đã nghe đạo Ngài, và được dạy dỗ trong Ngài (y theo lễ thật trong Đức Chúa Jêsus) rằng anh em phải bỏ cách ăn nết ở ngày trước, thoát lột người cũ là người bị hư hỏng bởi tư dục dõ dãnh, mà phải làm nên mới trong tâm chí mình, và mặc lấy người mới, tức là người đã được dựng nên giống như Đức Chúa Trời, trong sự công bình và sự thánh sạch của lễ thật. Như vậy, mỗi người trong anh em phải chừa sự nói dối, hãy nói thật với kẻ lân cận mình, vì chúng ta làm chi thể cho nhau. Ví bằng anh em đang cơn giận, thì chớ phạm tội; chớ căm giận cho đến khi mặt trời lặn, và đừng cho ma quỷ nhân dịp. Kẻ vốn hay trộm cắp chớ trộm cắp nữa; nhưng thà chịu khó, chính tay mình làm nghề lương thiện, đừng có vật chi giúp cho kẻ thiếu thốn thì hơn. Chớ có một lời dữ nào ra từ miệng anh em; nhưng khi đáng nói hãy nói một vài lời lành giúp ơn cho và có ích lợi cho kẻ nghe đến. Anh em chớ làm buồn cho Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ Ngài anh em được ấn chứng đến ngày cứu chuộc. Phải bỏ khỏi anh em những sự cay đắng, buồn giận, tức mình, kêu rêu, mắng nhiếc, cùng mọi điều hung ác. Hãy ở với nhau cách nhân từ, đầy dẫy lòng thương xót, tha thứ nhau như Đức Chúa Trời đã tha thứ anh em trong Đấng Christ vậy.

Thông qua Lời Đức Chúa Trời mà loài người chúng ta nhận biết chân dung của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, không phải giống như hình trạng như loài người chúng ta, nhưng trong sự vinh hiển của Danh (uy quyền, bốn tánh, sự tôn trọng) Ngài và như vậy, thông qua Đức Chúa Jêsus Christ - Con một của Đức Chúa Trời (Lời không bao giờ thay đổi của Đức Chúa Trời) mà chúng ta nhận biết hình ảnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời.

Giăng 1:10-18: **Lời (của Đức Chúa Trời) ở thế gian, và thế gian đã làm nên bởi Ngài; nhưng thế gian chẳng từng nhìn biết Ngài.** Ngài (*Lời của Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Jêsus Christ*) đã đến trong xứ mình, song dân mình chẳng hề nhận lấy. Nhưng hề ai đã nhận Ngài (*Đức Chúa Jêsus Christ*), thì Ngài ban cho quyền phép trở nên con cái Đức Chúa Trời, là ban cho những kẻ tin Danh Ngài, là kẻ chẳng phải sanh bởi khí huyết, hoặc bởi tình dục, hoặc bởi ý người, nhưng sanh bởi Đức Chúa Trời vậy. *Lời (của Đức Chúa Trời)* đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta, đầy ơn và lễ thật; chúng ta đã ngắm xem sự vinh hiển của Ngài, thật như vinh hiển của Con một đến từ nơi Cha. Giăng làm chứng về Ngài khi kêu lên rằng: Ấy là về Ngài mà ta đã nói: Đấng đến sau ta trỗi hơn ta, vì Ngài vốn trước ta. Vả, bởi sự đầy dẫy của Ngài (*Đức Chúa Jêsus Christ*) mà chúng ta đều có nhận được, và ơn càng thêm ơn. Vì luật pháp đã ban cho bởi Môi-se, còn ơn và lễ thật bởi Đức Chúa Jêsus Christ mà đến. Chẳng hề ai thấy Đức Chúa Trời; chỉ Con một ở trong lòng Cha, là Đấng đã giải bày Cha cho chúng ta biết.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người chúng ta, nghĩa là Ngài đã sanh ra loài người chúng ta để rồi Ngài sẽ đem chúng ta trở lại với Ngài và kế hoạch đó được gọi là để tìm kiếm một dòng dõi thánh.

Thi-Thiên 14:1-3: **Kẻ ngu dại nói trong lòng rằng: chẳng có Đức Chúa Trời. Chúng nó đều bại hoại, đã làm những việc gớm ghiếc; Chẳng có ai làm điều lành.** Đức Giê-hô-va từ trên trời ngó xuống các con loài người, đặng xem thử có ai khôn ngoan, tìm kiếm Đức Chúa Trời chẳng. Chúng nó thay thay đều bội nghịch, cùng nhau trở nên ô uế; chẳng có ai làm điều lành, dầu một người cũng không.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã thiết lập một nền tảng cho sự tuyển chọn một dòng dõi thánh này, đó là Đức Giê-Hô-Va đã tạo nên loài người và đặt loài người vào một môi trường do Ngài tạo nên và cho phép môi trường đó ảnh hưởng trực tiếp và gián tiếp đến cuộc sống và sự sống của loài người, cả với thân thể xác thịt bằng bụi đất của loài người với tâm linh loài người. Loài người (cả thuộc thể và thuộc linh) sẽ theo bản năng tự nhiên của xác thịt mà phản ứng lại với môi trường sống chung quanh mình để tồn tại. Chính trong cuộc sống cực kỳ khó khăn (bởi tội lỗi của A-đam trước nhất gây ra) đã khiến cho muôn vật bị bắt phục sự hư không, theo sự phán xét công bình của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đối với tội lỗi của A-đam.

Sáng thế ký 3:14-19: **Giê-hô-va Đức Chúa Trời bèn phán cùng rắn rằng: Vì mày đã làm điều như vậy, mày sẽ bị rửa sả trong vòng các loài súc vật, các loài thú đồng, mày sẽ bò bằng bụng và ăn bụi đất trọn cả đời. Ta sẽ làm cho mày cùng người nữ, dòng dõi mày cùng dòng dõi người nữ nghịch thù nhau. Người sẽ giày đạp đầu mày, còn mày sẽ cắn gót chân người.** Ngài phán cùng người nữ rằng: Ta sẽ thêm điều cực khổ bội phần trong cơn thai nghén; người sẽ chịu đau đớn mỗi khi sanh con; sự dục vọng người phải xu

hướng về chồng, và chồng sẽ cai trị người. Ngài lại phán cùng A-đam rằng: Vì người nghe theo lời vợ mà ăn trái cây ta đã dặn không nên ăn, vậy, đất sẽ bị rửa sả vì người; trọn đời người phải chịu khó nhọc mới có vật đất sanh ra mà ăn. Đất sẽ sanh chông gai và cây tật lê, và người sẽ ăn rau của đồng ruộng; người sẽ làm đổ mồ hôi trán mới có mà ăn, cho đến ngày nào người trở về đất, là nơi mà có người ra; vì người là bụi, người sẽ trở về bụi.

Trong hoàn cảnh khó khăn, theo bản năng của con người xác thịt thì người ta sẽ tìm kiếm mọi phương cách để tồn tại, trong các phương cách đó có sự tìm kiếm những sự trợ giúp từ bên ngoài thân thể của con người và đó là điều Đức Giê-Hô-Va muốn biết ai sẽ người tìm kiếm Ngài để nhận được sự giúp đỡ của Ngài, vì linh tánh của loài người vốn là một đèn của Đức Giê-Hô-Va và nếu như ngọn đèn này mà không còn nhớ đến Đức Giê-Hô-Va là Đấng đã tạo nên loài người nữa, thì người đó sẽ không tìm kiếm Ngài và như vậy, tâm linh của người cứ ngồi trong bóng của sự chết, còn thân thể xác thịt của người ấy thì bị ma quỷ cầm buộc trong tội lỗi.

Để đất đưa tâm linh loài người trở lại với Đức Chúa Trời, thì ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi loài người phải được thắp sáng lại, hầu cho người ấy nghe được tiếng gọi của Đức Giê-Hô-Va và được nhìn thấy công việc của Ngài mà thức tỉnh linh hồn mình, để nhận biết mình thuộc về Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời.

Vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người bằng hơi thở và bằng Lời phán ra từ môi miệng Ngài, vì thế cho nên chỉ có Lời của Đức Chúa Trời mới có thể khiến cho linh tánh của loài người được sống lại mà thôi, nhưng nếu như không có một người nào trên trái đất này tỉnh thức để nhận biết tiếng phán của Đức Giê-Hô-Va thì sẽ không có ai làm chứng cho công việc của Đức Giê-Hô-Va và như vậy, dù Đức Giê-Hô-Va có phán, người ta cũng không biết đó là tiếng của Đức Chúa Trời mình và đó là lý do **Đức Giê-hô-va từ trên trời ngó xuống các con loài người, để xem thử có ai khôn ngoan, tìm kiếm Đức Chúa Trời chẳng.**

Khi thân thể xác thịt bằng bụi đất của A-đam và Ê-va bị rửa sả (theo sự phán xét của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đối với tội lỗi của A-đam) thì bất kỳ một bào thai nào được thụ thai trong lòng của người nữ, thì sự rửa sả của luật pháp sẽ đeo bám bào thai đó cho đến khi sanh ra và trong suốt cuộc đời làm người của kẻ đó, nếu người đó không nhận được giá cứu chuộc thân thể mình ra khỏi sự rửa sả của luật pháp thì tâm linh của người đó sẽ phải ở trong một thân thể xác thịt bị rửa sả bởi luật pháp đó cho đến khi thân thể xác thịt đó chết và tâm linh người đó cũng hư mất luôn, mặc dù tâm linh của loài người đã được Đức Giê-Hô-Va ban cho quyền quản trị xác thịt mình, nhưng vì quyền lực của tội lỗi đã khiến cho sự sáng nơi tâm linh của người ta bị lu mờ, tàn lụi, không thể giúp cho người ta nhận biết được lý lịch của mình là ra từ Đức Chúa Trời, vì thế cho nên người ta đã không tin có Đức Chúa Trời và không biết nhờ cậy Đức Chúa Trời để được giải cứu khỏi sự chết.

Cho đến ngày sau rốt này, loài người còn rất mơ hồ về sự sống của chính mình và nhiều người không tin loài người có linh hồn và người ta không tin có thần linh, thậm chí không tin có Đức Chúa Trời. Ma quỷ đã tìm đủ mọi cách để cầm buộc loài người trong sự vô tín đó và ngay trong hệ thống gọi là Hội-Thánh Tin-Lành, nhiều người đã không nhận biết Lễ thật trọn vẹn về giáo lý căn bản của Tin-Lành, thì làm thế nào những người mang danh là người tin Chúa có thể nhận biết được cấu tạo của chính bản thân mình theo Lễ thật?

Khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đặt tên cho một tạo vật nào, thì ấy là Đức Giê-Hô-Va đã đặt để tạo vật đó vào một trách nhiệm và tạo vật đó sẽ sống trong danh đó, nghĩa là trong uy quyền, trong bốn tánh, trong trách nhiệm mà Đức Giê-Hô-Va đã giao phó cho. Như vậy, A-đam (loài người) đã được tạo nên và được Đức Giê-Hô-Va giao phó cho công việc phải quản trị đất, bắt đất phục tùng nghĩa là Đức Chúa Trời biết trước sự bất vâng phục của đất (khi A-đam phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác) và như vậy, loài người ra từ A-đam cũng sẽ phải thi hành công việc này, để chứng minh đức tin của mình cùng sự khao khát được trở lại với Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, qua việc bắt đất (thân thể xác thịt của mình) phục tùng các mạng lệnh cùng mọi sự chỉ định của Đức Giê-Hô-Va.

Chữ **loài người** - **man**^{H120} chép trong Sáng thế ký 1 câu 26, đó là chữ **אָדָם** - **adam**, số 0120 ra từ chữ **אָדָם** - **adam**, số 0119 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **loài người, người nam, đàn ông, để trở nên đở, để được nhuộm đở.**

Trong ý nghĩa của gốc từ trong tiếng Hê-bơ-rơ về chữ **loài người** - **man**^{H120}, đó là chữ **אָדָם** - **adam**, số 0119 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **để trở nên đở, để được nhuộm đở.**

Nghĩa là loài người phải được chuộc lại bằng huyết của Đức Chúa Jêsus Christ, hay có thể nói rằng, để dòng dõi ra từ A-đam được trở nên một dòng dõi thánh, thì dòng dõi đó phải được chuộc lại bằng quyền phép của Lễ thật, tức là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, mà huyết của Đức Chúa Jêsus Christ là bóng.

Giăng 17:17-24: Xin Cha lấy lễ thật khiến họ nên thánh; lời Cha tức là lễ thật. Như Cha đã sai Con trong thế gian, thì Con cũng sai họ trong thế gian. Con vì họ tự làm nên thánh, hầu cho họ cũng nhờ lễ thật mà được nên thánh vậy. Ấy chẳng những vì họ mà Con cầu xin thôi đâu, nhưng cũng vì kẻ sẽ nghe lời họ mà tin đến Con nữa, để cho ai nấy hiệp làm một, như Cha ở trong Con, và Con ở trong Cha; lại để cho họ cũng ở trong chúng ta, đừng thế gian tin rằng chính Cha đã sai Con đến. Con đã ban cho họ sự vinh hiển mà Cha đã ban cho Con, để hiệp làm một cũng như chúng ta vẫn là một: Con ở trong họ và Cha ở trong Con, để cho họ toàn vẹn hiệp làm một, và cho thế gian biết chính Cha đã sai Con đến, và Cha đã yêu thương họ cũng như Cha đã yêu thương Con. Cha ôi, Con muốn Con ở đâu thì những kẻ Cha đã giao cho Con cũng ở đó với Con, để họ ngắm xem sự vinh hiển của Con, là vinh hiển Cha đã ban cho Con, và Cha đã yêu Con trước khi sáng thế.

Tiêu chuẩn chọn một dòng dõi thánh của Đức Giê-Hô-Va có ý nghĩa như thế nào ?

Ma-la-chi 2:15: Vả, hơi sống của Đức Chúa Trời đâu có dư dật, chỉ làm nên một người mà thôi. Nhưng vì sao chỉ làm một người? Ấy là vì tìm một dòng dõi thánh. Vậy các người khá cẩn thận trong tâm thần mình; chớ đả cách phỉnh dối với vợ mình lấy lúc tuổi trẻ.

Bản King James version chép: ¹⁵And did not he make ^{H6213}one ^{H259}? Yet had he the residue ^{H7605} of the spirit ^{H7307}. And wherefore ^{H4100}one ^{H259}? That he might seek ^{H1245}a godly ^{H430}seed ^{H2233}. Therefore take heed ^{H8104}to your spirit ^{H7307}, and let none ^{H408}deal treacherously ^{H898}against the wife ^{H802}of his youth ^{H5271}.

Chữ chọn - seek ^{H1245} chép trong câu 15 trên, đó là chữ **בָּקַשׁ** - baqash, số 1245 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *tìm kiếm cho bằng được, đề nghị, yêu cầu chính xác, đòi hỏi cấp bách, bảo đảm chắc chắn, tìm kiếm thế diện, tiêu chuẩn yêu cầu chứng minh bộ mặt*;

Để loài người nhận biết tiêu chuẩn mà Đức Giê-Hô-Va đã đặt ra cho sự cứu rỗi, thì Đức Giê-Hô-Va đã sai Con một Ngài, là con Cả của hết thầy các con cái mà Đức Giê-Hô-Va đã tạo dựng nên, đến thế gian này để làm chứng cho Lễ thật và loài người sẽ nhờ Con đó mà nhận biết thân phận mình và nhận biết trách nhiệm của mình trước ân điển của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời dành cho loài người.

Rô-ma 8:28-30: Vả, chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời, tức là cho kẻ được gọi theo ý muốn Ngài đã định. Vì những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài cũng đã định sẵn để nên giống như hình bóng Con Ngài, hầu cho Con nấy được làm Con cả ở giữa nhiều anh em; còn những kẻ Ngài đã định sẵn, thì Ngài cũng đã gọi, những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài cũng đã xưng là công bình, và những kẻ Ngài đã xưng là công bình, thì Ngài cũng đã làm cho vinh hiển.

Giăng 3:16-21: Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời. Vả, Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống thế gian, chẳng phải để đoán xét thế gian đâu, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu. Ai tin Ngài thì chẳng bị đoán xét đâu; ai không tin thì đã bị đoán xét rồi, vì không tin đến danh Con một Đức Chúa Trời. Vả, sự đoán xét đó là như vậy: sự sáng đã đến thế gian, mà người ta ưa sự tối tăm hơn sự sáng, vì việc làm của họ là xấu xa. Bởi vì phàm ai làm ác thì ghét sự sáng và không đến cùng sự sáng, e rằng công việc của mình phải trách móc chẳng. Nhưng kẻ nào làm theo lễ thật thì đến cùng sự sáng, hầu cho các việc của mình được bày tỏ ra, vì đã làm trong Đức Chúa Trời.

Loài người (ra từ A-đam trước nhất) đó sẽ nhờ Con một Đức Chúa Trời mà được sự cứu rỗi như thế nào?

Ma-thi-ơ 11:28-30: Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng ta, ta sẽ cho các người được yên nghỉ. Ta có lòng nhu mì, khiêm nhường; nên hãy gánh lấy ách của ta, và học theo ta; thì linh hồn các người sẽ được yên nghỉ. Vì ách ta dễ chịu và gánh ta nhẹ nhàng.

Loài người ra từ A-đam sẽ nhìn chăm vào Đức Chúa Jêsus Christ - Con một của Đức Chúa Trời và làm theo mọi sự mà Đức Chúa Jêsus Christ phán dạy và như vậy, Con một của Đức Chúa Trời đã làm như thế nào thì loài người ra từ A-đam cũng sẽ phải làm theo y như vậy, thì linh hồn, nghĩa là tâm linh của những người đó cũng sẽ được yên nghỉ, tức là không còn phải tự lo làm thế nào để có thể giải thoát mình khỏi sự chết nữa.

Giăng 14:6-21: Vậy Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Ta là đường đi, lễ thật, và sự sống; chẳng bởi ta thì không ai được đến cùng Cha. Ví bằng các người biết ta, thì cũng biết Cha ta; và từ bây giờ các người biết và đã thấy Ngài. Phi-líp thưa rằng: Lạy Chúa, xin chỉ Cha cho chúng tôi, thì đủ rồi. Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Hỡi Phi-líp, ta ở cùng các người đã lâu thay, mà người chưa biết ta! Ai đã thấy ta, tức là đã thấy

Cha. Sao người lại nói rằng: Xin chỉ Cha cho chúng tôi? Người há không tin rằng ta ở trong Cha và Cha ở trong ta, hay sao? Những lời ta nói với các người, chẳng phải ta tự nói; ấy là Cha ở trong ta, chính Ngài làm trọn việc riêng của Ngài. Khi ta nói rằng ta ở trong Cha và Cha ở trong ta, thì hãy tin ta; bằng chẳng, hãy tin bởi công việc ta. Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, kẻ nào tin ta, cũng sẽ làm việc ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì ta đi về cùng Cha. Các người nhân danh ta mà cầu xin điều chi mặc dầu, ta sẽ làm cho, để Cha được sáng danh nơi Con. Nếu các người nhân danh ta xin điều chi, ta sẽ làm cho. Nếu các người yêu mến ta, thì giữ gìn các điều răn ta. Ta lại sẽ nài xin Cha, Ngài sẽ ban cho các người một Đấng Yên ủi khác, để ở với các người đời đời, tức là Thần lễ thật, mà thế gian không thể nhận lãnh được, vì chẳng thấy và chẳng biết Ngài; nhưng các người biết Ngài, vì Ngài vẫn ở với các người và sẽ ở trong các người. Ta không để cho các người mồ côi đâu, ta sẽ đến cùng các người. Còn ít lâu, thế gian chẳng thấy ta nữa, nhưng các người sẽ thấy ta; vì ta sống thì các người cũng sẽ sống. Nội ngày đó, các người sẽ nhận biết rằng ta ở trong Cha ta; các người ở trong ta, và ta ở trong các người. Ai có các điều răn của ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến ta; người nào yêu mến ta sẽ được Cha ta yêu lại, ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết ta.

Đức Chúa Jêsus Christ đã đến thế gian để tỏ cho loài người biết rằng, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đức Chúa Cha và loài người là các tạo vật do Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người giá cứu chuộc và giá cứu chuộc đó chính là Luật pháp, là mạng lệnh, là các điều răn mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người qua Môi-se, hầu cho bất cứ người nào trên đất này, tiếp nhận các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài mà vâng giữ và làm theo, thì chính quyền phép trong Lời của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ khiến cho tâm linh người đó được sống lại và được sự sống đời đời.

Đức Chúa Trời đã sai Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ đến thế gian này để làm một mẫu mực về loài người sử dụng đức tin của mình vào Lời Đức Chúa Trời và làm theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài và loài người sẽ kinh nghiệm được và thấy rõ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời khiến cho Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ thắng tội lỗi, vượt qua sự chết mà được sự sống lại, hầu cho loài người cũng sẽ được sự sống lại như Đức Chúa Jêsus Christ, nếu người ta tin cậy, vâng giữ và làm theo như Đức Chúa Jêsus Christ đã làm, vì Đức Chúa Jêsus Christ là con đường duy nhất mà loài người sẽ đi trên đó để nhận được sự cứu rỗi của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời.

Chính sự đổ huyết của Đức Chúa Jêsus Christ trên thập tự giá (biểu tượng của luật pháp) là giá cứu chuộc loài người và như vậy, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng huyết của Con một Ngài để cứu chuộc loài người và tâm linh của người nào nhờ tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của cuộc đời mình, thì tâm linh đó được cứu chuộc ra khỏi sự chết đời đời và tâm linh đó đã nhận được Danh mà Đức Giê-Hô-Va đã đặt cho A-đam từ lúc ban đầu, không phải là văn tự, nhưng là lễ thật, không phải là cái ngôn, chữ אָדָם - adam, số 0120 (loài người, người nam, đàn ông) mà người ta nhìn thấy, nhưng là cái gốc אָדָם - adam, số 0119 (để trở nên đỏ, để được nhuộm đỏ) mà người ta không nhìn thấy, nhưng có giá trị đời đời ở trước mặt Đức Chúa Trời.

Khi nào thì người ta nhận biết mình đã nhận được giá cứu chuộc của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời?

Xuất Ê-díp-tô ký 12:1-14: Tại xứ Ê-díp-tô, Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se và A-rôn rằng: Tháng này định làm tháng đầu cho các người, tức là tháng giêng trong quanh năm. Hãy nói cho toàn hội chúng Y-sơ-ra-ên rằng: Đến ngày mồng mười tháng này, mỗi gia trưởng tùy theo nhà mình phải bắt một con chiên con. Nếu nhà ít người quá ăn không hết một chiên con, hãy chung cùng người rất lân cận mình, tùy theo số người; và hãy tính cho mỗi chiên con tùy sức người ăn hết. Các người hãy bắt hoặc trong bầy chiên, hoặc trong bầy dê, chiên con đực hay là dê con đực, tuổi giáp niên, chẳng tỳ vết chi, đoạn để dành cho đến ngày mười bốn tháng này; rồi cả hội chúng Y-sơ-ra-ên sẽ giết nó, vào lối chiều tối. Họ sẽ lấy huyết đem bôi trên hai cây cột và mày cửa của nhà nào ăn thịt chiên con đó. Đêm ấy họ sẽ ăn thịt chiên quay với bánh không men và rau đắng. Chớ ăn thịt nửa chín nửa sống hay là luộc trong nước, nhưng phải quay trên lửa cả và đầu, giò, với bộ lòng. Các người chớ để chi còn lại đến sáng mai; nếu còn lại, hãy thiêu đi. Vậy, ăn thịt đó, phải như vậy: Dây lưng cột, chân mang giày, tay cầm gậy, ăn hổi hủ; ấy là lễ Vượt-quá của Đức Giê-hô-va. Đêm đó ta sẽ đi qua xứ Ê-díp-tô, hành hại mọi con đầu lòng xứ Ê-díp-tô, từ người ta cho đến súc vật; ta sẽ xét đoán các thần của xứ Ê-díp-tô; ta là Đức Giê-hô-va. Huyết bôi trên nhà các người ở, sẽ dùng làm dấu hiệu; khi ta hành hại xứ Ê-díp-tô, thấy huyết đó, thì sẽ vượt qua, chẳng có tai nạn hủy

diệt các người. Các người hãy ghi ngày đó làm kỷ niệm; trải các đời hãy giữ làm một lễ cho Đức Giê-hô-va, tức là một lễ lập ra đời đời.

Giăng 6:43-58: Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Các người chớ lầm bầm với nhau. Ví bằng Cha, là Đấng sai ta, không kéo đến, thì chẳng có ai được đến cùng ta, và ta sẽ làm cho người đó sống lại nơi ngày sau rốt. Các sách tiên tri có chép rằng: Ai nấy đều sẽ được Đức Chúa Trời dạy dỗ. Hễ ai đã nghe Cha và học theo Ngài thì đến cùng ta. Ấy chẳng phải kẻ nào đã từng thấy Cha, trừ ra Đấng từ Đức Chúa Trời mà đến; Đấng ấy đã thấy Cha. Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, hễ ai tin thì được sự sống đời đời. Ta là bánh của sự sống. Tổ phụ các người đã ăn ma-na trong đồng vắng, rồi cũng chết. Đây là bánh từ trời xuống, hầu cho ai ăn chẳng hề chết. Ta là bánh hằng sống từ trên trời xuống; nếu ai ăn bánh ấy, thì sẽ sống vô cùng; và bánh mà ta sẽ ban cho vì sự sống của thế gian tức là thịt ta. Bởi đó, các người Giu-đa cãi lẽ với nhau, mà rằng: Lẽ nào người nầy lấy thịt mình cho chúng ta ăn sao? Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng họ rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, nếu các người không ăn thịt của Con người, cùng không uống huyết Ngài, thì chẳng có sự sống trong các người đâu. Ai ăn thịt và uống huyết ta thì được sự sống đời đời; nơi ngày sau rốt, ta sẽ khiến người đó sống lại. Vì thịt ta thật là đồ ăn, huyết ta thật là đồ uống. Người nào ăn thịt ta và uống huyết ta, thì ở trong ta, và ta ở trong người. Như Cha, là Đấng hằng sống, đã sai ta đến, và ta sống bởi Cha; cũng một thể ấy, người nào ăn ta, sẽ sống bởi ta vậy. Đây là bánh từ trên trời xuống. Bánh đó chẳng phải như ma-na mà tổ phụ các người đã ăn, rồi cũng chết; kẻ nào ăn bánh nầy sẽ sống đời đời.

Hê-bơ-rơ 7:17-28: Vả, nầy là lời làm chứng cho Ngài rằng: Con làm thầy tế lễ đời đời Theo ban Mên-chi-xê-đéc. Như vậy, điều răn trước kia vì không quyền không ích nên đã bị bỏ rồi; bởi chưng luật pháp không làm trọn chi hết, lại có một sự trông cậy hay hơn đem vào thay cho luật pháp, và bởi sự trông cậy đó chúng ta đến gần Đức Chúa Trời. Vả lại, sự thay đổi nầy chẳng phải là không có lời thề mà được làm ra. Những thầy tế lễ khác không bởi lời thề mà được lập lên, nhưng Ngài đã được lập lên bằng lời thề, bởi Đấng đã phán cùng Ngài rằng: Chúa đã thề rồi, và không hối lời thề ấy đâu; Con làm thầy tế lễ đến đời đời. Vì thế, Đức Chúa Jêsus đã trở nên Đấng bảo lãnh cho một cái giao ước rất tôn trọng hơn cái trước. Vả lại, số thầy tế lễ rất nhiều, vì sự chết nên không giữ luôn được chức vụ. Nhưng Ngài, vì hằng có đời đời, nên giữ lấy chức tế lễ không hề đổi thay. Bởi đó Ngài có thể cứu toàn vẹn những kẻ nhờ Ngài mà đến gần Đức Chúa Trời, vì Ngài hằng sống để cầu thay cho những kẻ ấy. Ấy đó thật là thầy tế lễ thượng phẩm mà chúng ta có cần dùng, thánh khiết, không tội, không ô uế, biệt khỏi kẻ có tội, được cất lên cao hơn các tầng trời: không như những thầy tế lễ thượng phẩm khác, cần phải hằng ngày dâng tế lễ, trước vì tội mình, sau vì tội dân; Ngài làm việc đó một lần thì đủ cả, mà dâng chính mình Ngài làm tế lễ. Vì luật pháp lập những người vốn yếu đuối làm thầy tế lễ thượng phẩm; nhưng lời thề có sau luật pháp thì lập Con, là Đấng đã nên trọn lành đời đời.

Nhờ sự bảo lãnh của Đức Chúa Jêsus Christ mà những người nhận được giá cứu chuộc của Đức Giê-hô-va sẽ nhận được sự ban cho Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật và nhờ Thần Lẽ thật mà tâm linh của những người được cứu chuộc đó sẽ được sự sống lại và được sự sống đời đời và được đồng với Đức Chúa Jêsus Christ cai trị trong Nước của Ngài.

Những người nhận được giá cứu chuộc và được Đức Chúa Jêsus Christ chọn làm tôi tớ Ngài, được chỉ định vào chức vụ thầy tế lễ, là người rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời trên đất này và những người ấy sẽ nhận được chiếc áo lễ, tức là những sự ban cho các ơn phước thuộc linh cho chức vụ thầy tế lễ nhà Vua. Còn những người bề ngoài mang danh là người rao giảng Tin-Lành mà không nhận được chiếc áo lễ đó thì sẽ bị coi là quân trộm cướp và những người đó sẽ bị ném ra ngoài, là nơi sẽ có khóc lóc và nghiêng rãng.

Ma-thi-ơ 22:1-14: Đức Chúa Jêsus lại phán ví dụ cùng chúng nữa, rằng: Nước thiên đàng giống như một vua kia làm tiệc cưới cho con mình. Vua sai đầy tớ đi nhắc những người đã được mời đến dự tiệc; nhưng họ không chịu đến. Vua lại sai đầy tớ khác mà dặn rằng: Hãy nói với người được mời như vậy: Này, ta đã sửa soạn tiệc rồi; bò và thú béo đã giết xong, mọi việc đã sẵn cả, hãy đến mà dự tiệc cưới. Nhưng họ không đếm xỉa đến, cứ việc đi đường mình; kẻ nầy đi ra ruộng, kẻ kia đi buôn bán; còn những kẻ khác bắt đầy tớ của vua, mắng chửi và giết đi. Vua nổi giận, bèn sai quân lính diệt những kẻ giết người đó, và đốt phá thành của họ. Đoạn, vua phán cùng đầy tớ mình rằng: Tiệc cưới đã dọn xong rồi; song những người được mời không xứng dự tiệc đó. Vậy, các người hãy đi khắp các ngã tư, hễ gặp người nào thì mời

cả đến dự tiệc. Đây tớ đi khắp các đường cái, nhóm lại hết thảy những người họ gặp, bắt luận dữ lành, đến nổi trong phòng đầy những người dự tiệc. Vua vào xem khách dự tiệc, chợt thấy một người không mặc áo lễ, thì phán cùng người rằng: Hỡi bạn, sao ngươi vào đây mà không mặc áo lễ? Người đó làm thinh. Vua bèn truyền cho đầy tớ rằng: Hãy trói tay chân nó lại, và quăng ra ngoài nơi tối tăm, là nơi sẽ có khóc lóc và nghiêng răng. Bởi vì có nhiều kẻ được gọi, mà ít người được chọn.

Khi thời gian của sự cứu chuộc đã kết thúc, hết thảy những người còn sống trên đất này mà không tin đến Danh Đức Chúa Jêsus Christ, sẽ bị bỏ lại trên đất và cơn thịnh nộ của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ đổ trên những người đó.

Khải huyền 19:1-21: Sự đó đoạn, tôi nghe ở trên trời như có tiếng lớn của lũ đông lắm rằng: A-lê-lu-gia! Sự cứu chuộc, vinh hiển, quyền phép đều thuộc về Đức Chúa Trời chúng ta. Vì những sự phán xét của Ngài đều chân thật và công bình: Ngài đã đoán phạt đại dâm phụ nó lấy đều dâm loạn làm hư hỏng thế gian, và Ngài đã báo thù huyết của các tội tớ Ngài đã bị tay con dâm phụ đó làm đổ ra. Chúng lại nói một lần thứ hai rằng: A-lê-lu-gia! Luồng khói nó bay lên đời đời. Hai mươi bốn trưởng lão cùng bốn con sanh vật bèn mọp xuống thờ lạy Đức Chúa Trời, là Đấng ngồi trên ngai, mà rằng: A-men, A-lê-lu-gia! Lại có tiếng từ ngai đến rằng: Hết thảy các ngươi là tôi tớ Đức Chúa Trời chúng ta, vẫn kính sợ Ngài, nhỏ hay lớn, đều hãy ngợi khen Ngài! Đoạn, tôi lại nghe có tiếng như một đám đông vô số người, khác nào tiếng nước lớn hoặc như tiếng sấm dữ, mà rằng: A-lê-lu-gia! Vì Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta, là Đấng Toàn năng, đã cầm quyền cai trị. Chúng ta hãy hân hỷ vui mừng, tôn vinh Ngài; vì lễ cưới Chiên Con đã tới, và vợ Ngài đã sửa soạn, đã cho người được mặc áo sáng láng tinh sạch bằng vải gai mịn (vải gai mịn tức là công việc công bình của các thánh đồ). Thiên sứ phán cùng tôi rằng: Hãy chép: Phước thay cho những kẻ được mời đến dự tiệc cưới Chiên Con! Người lại tiếp rằng: Đó là những lời chân thật của Đức Chúa Trời. Tôi bèn gieo mình xuống dưới chân người đang thờ lạy; song người phán rằng: Hãy giữ lấy, đừng làm vậy; ta là bạn tôi tớ với người và với anh em người là người cùng giữ lời chứng của Đức Chúa Jêsus. Người hãy thờ lạy Đức Chúa Trời. Vì sự làm chứng cho Đức Chúa Jêsus là đại ý của lời tiên tri. Bấy giờ tôi thấy trời mở ra, và có một con ngựa bạch hiện ra: Đấng cưỡi ngựa ấy gọi là Đấng Trung Tín Và Chân Thật; Ngài lấy lễ công bình mà xét đoán và chiến đấu. Mắt Ngài như ngọn lửa; trên đầu có nhiều mào triều thiên, lại có đề một danh, ngoài Ngài ra không ai biết được. Ngài mặc áo nhúng trong huyết, danh Ngài xưng là Lời Đức Chúa Trời. Các đạo binh trên trời đều mặc vải gai mịn, trắng và sạch, cưỡi ngựa bạch theo Ngài. Có một lưỡi gươm bén ở miệng Ngài ra, Ngài sẽ lấy nó mà đánh các dân, và cai trị họ bằng một cây gậy sắt. Ngài giầy đạp thùng rượu cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời toàn năng. Trên áo tơi và trên đùi Ngài, có đề một danh là Vua Của Các Vua Và Chúa Của Các Chúa. Tôi thấy một vị thiên sứ đứng trong mặt trời. Người cất tiếng lớn kêu các chim chóc bay giữa không của trời, mà rằng: Hãy đến, bay hãy nhóm hiệp lại để dự tiệc lớn của Đức Chúa Trời, hãy đến ăn thịt các vua, thịt các tướng, thịt các dũng sỹ, thịt ngựa cùng kẻ cưỡi ngựa, và thịt của mọi người, tự chủ và tôi mọi, nhỏ và lớn. Tôi lại thấy con thú và các vua thế gian cùng những quân đội mình nhóm lại đặt tranh chiến với Đấng cưỡi ngựa, và với đạo binh của Ngài. Nhưng con thú bị bắt và tiên tri giả là kẻ đã làm phép lạ trước mặt con thú, nhờ đó lừa dối những người đã nhận dấu hiệu con thú cùng thờ lạy hình tượng nó, cùng bị bắt với nó nữa; cả hai đều đang sống bị quăng xuống hồ có lửa và diêm cháy bùng bùng. Những kẻ khác đều bị giết bởi lưỡi gươm ra từ miệng Đấng cưỡi ngựa, và hết thảy chim chóc đều được ăn thịt chúng nó no nê.

Hết phần 15.